

Nro.

53.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 5go Marca 1796.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 5. Lutego.

Dnia 30. Stycznia minister Toskański, *Neri Corsini*, pierwszą miał Audyencyą u Direktoryatu w przytomności wszystkich Posłów zagranicznych i 7. Ministrów Rzeczypospolitey. Przy tey okazji w następujący sposób mówił do Prezydenta Direktoryatu : „ Obywatelu Prezy-

E 3

zy-

zydencie! składam wręce twoje dowód ufności, iakiem mnie zalzczyc i Pan mój, Wielki Xiążę Toskański, zalciwszy, abym iak pełnomocny minister rezydował przy Direktoryacie wykonawczym.

Nie przynoszę tu z sobą, iak tylko szczerą otwartość młodości i posłuszeństwo systematowi polityki, iakiem się rządzi Dwór Toskański; nadto przychodzę tu wynurzyć naywyższy szacunek z strony W. Xiążęcia dla Rządu Republikantckiego w Francyi, i dla osob, które sobie zasłużyły bydz wywyższone na czoło Narodu całego:— do pozyskania walzego zaufania nie mogę więcey dodać do wynurzonych sentymentów. Mam sobie to za naywiększe szczęście, gdy mogę reprezentować Xiążęcia, który od samego początku teraznieyzey wojny, uzbrowiłszy się tarczą roztropności i głębokiey Filozofii, umiał mężnie zwyciężać wszelkie przeszkody; i który nie myślił i nie myśli dotąd w chodząc w żadne związki polityczne niezgadziące się z sprawiedliwością, prawem Narodów, i dobrem swego ludu; Xiążęcia, który uznał Rzeczpospolitą Francuską w ten moment, skoro mu święte życzenia ludu Francuskiego były oznaymione; który przez gwałt

całemu światu wiadomy, oderwany był na moment tylko od systematu swego; Xążęcia, który mimo przeszkodzy, iżukał przyjaźni Francyi, i zatwierdził nakoniec te, iako gruntuiącą się na korzyściach obu stronnych,

Co się zaś dotycze kroków mego poprzednika, te iako niezgadziące się z instrukcyami, należycie iuż są naganiowane. Przez spieszne wyślanie mnie, okazał dowodnie W. Xiążę, iak wiele szacuje sobie przyjaźń Rzeczypospolitey i ludu Francuskiego. Ja się spodziewam z waszey strony zupełney wzajemności. Ta nadzieia gruntuie się na przyiętych od was Świętych prawach Narodów, na których sobie zawsze zakładacie pierwszą chlębę. Daliście dowody całej Europy, iak stale szanować umiecie wszystkie Rządy, i Narody, które wam nawzajem dochowuią swey wiary i przyjaźni. Nie mogę więc powątpiewać o tym, że Direktoryat przy pierwszey zręczności, zechce dać dowody swey ufności W. Xiążę: Toskanii, do ktorych ma prawo z przyczyny swey stateczności, i że raczej zapomnieć na zawsze uraz, do iakich poprzednik mój był powodem. W reszcie mowy moiey stółowniey do
my-

myśli, i życzeń W. Xiążęcia zakończyć nie mogę, iak gdy wam oświadczę, iż niczego więcey nie pragnę, tylko widzieć Rzeczpospolitą Francuską w pokoju, obfności i najlepzym powodzeniu. „

Letourneur zastępujący miejsce Prezydenta, który dnia tego, dla słabości, nie był przytomnym, odpowiedział:

„ Pełnomocny Ministrze W. X. Toskanii! Direktoryat z naywiększym ukontentowaniem słuchał wyrazów szacunku, i zapewnienia o niezmienney przychylności W. X. Toskańskiego do Rzeczypospolitey Francuskiej. Uroczyście te oświadczenie jest nowym dowodem iedności i dobrej harmonii, iaką Direktoryat pragnie zawsze dochować W. X. Toskańskiemu. Ile Rząd Francuski wyśła swą potęgę przeciw nieprzyjaciołom swoim, tyle Narody zbliżające się do iego związku z otwartą szczerością, spodziewać się mogą nienaruszoney przyiaźni. Oby promienie iasnego słońca oświeciły rychło drogi ten dzień dla ludzkości i Filozofii po całym świecie, w którymby nieprzyjaciele wolności Francuskiego ludu wyrzekli się swego przedsięwzięcia, i pozwolili zakwitnąć przez związek i zgodę powie-

wszeczną Narodów, rozfce oliwney po
caley powierzchni. „

Po skóńczoney Audyencyi Posłańcy
od Kommissarzów Francuskich z Indyi
Zachodnich, oddali Direktoryatowi 6,
Chorągwi zdobytych na Anglikach w
wyspach *Antylskich*. Prezydent dał po-
słańcom braterskie pocałowanie, i przy-
rzekł im uroczyscie, że Kolonie w krót-
ce znaczne odbiorą posiłki.

Podług wyrachunku przeszłego mi-
nistra skarbowego Obyw: *Faypoul* po-
trąciwszy wszystkie Reskrypta, Direkto-
ryat pod swą dyspozycyą mieć będzie od
1go Kwietnia od 6. do 7,000. millionów
gotowych pieniędzy: Z tego samego
wyrachunku okazuje się, że od 21. Sty-
cznia do 20. Lutego skarb wydał 80. mi-
lionów w gotowiznie na opatrzenie ar-
mii w wszelkie potrzeby. Od owego zaś
czasu nie będzie expensował na miesiąc
iak tylko 50. millionów, które niedochodzą
o wiele dochodów miesięcznych.

Na Sessyi dnia 2go żądał Direkto-
ryat znowu 12. millionów gotowych pie-
niędzy na potrzeby siły morskiej. Ten
przedmiot mocno teraz zatrudnia Rząd
Francuski.

Dnia

Dnia wczorajszego stanął Dekret w Radzie 5set, aby wszystkie konie i muły, które do 21. t. m. ciągle nie byli używane do uprawy roli, lub prowadzenia handlu, Dyrektoryat zakupił gotowemi pieniędzmi, lub asygnatami podług kursu, dla armii. Nadto goty koń i muł w całej Rzeczypospolitey ma bydź zapłacony właścicielóm i wzięty w rekwizycyą. Konie te 4. naymniey lat mieć powinny. Ci, którzy się poważą sprzeciwić temu prawu, lub ukryją liczbę Koni, podpadną karze pieniężney stósfowney do wartości utaionego konia.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 5. Lutego.

Markis del *Campa* wybierający się na Ministra Hiszpańskiego do Paryża, odebrał temi dniami potrzebne pasy od Dyrektoryatu do przebycia kraidw Francuzkich. W przyszłym tygodniu opuści naszą stolicę.

Pan *Cox* puścił się w podróż do Stambułu z ważnemi bardzo, iak głoszą, depeszami do sprawującego interesa Dworu Angielskiego przy Porcie.

Na

Na wyspie *St. Vincent* zbuntowani *Karibowie* wiele bardzo wyrządzają psot Anglikom; a sprzyjając ślepo systematowi Francuzów, uważają naszych, iak naywiększych tyranów. Według ostatnich listów, zostali oni w iedney potyczce nieco pobici.

Rząd nasz nie dał się bynajmniey ustraszyc niepomyślnym losem flotty do Indyi Zachodnich przeznaczoney, i ma teraz na nowo zgromadzić siły, i wysłać ie, iuż nierazem, ale czterema, lub 5. diwizyami do tey części świata. Ta ostrożność zdaie się bydź potrzebną, bo choć iedna diwizya podpadnie nieszczęściu, to druga może go uniknąć. Na flocie, która od burzy skołatana, musiała do Anglii powrócić, liczono przy wyjściu na morze od 15. do 17. tys.; teraz zaś nie liczą, iak tylko 10,000. ludzi, ale ci znajdnią się w dobrym zdrowiu, mimo że choroby w tym czasie panują pospolicie.

Znaczną liczbę ięńców Francuskich w sadzonych w *Plymouth* na okręty, zkęd miano ich przewieść do brzegów Francuskich dla zamiany, zwrócono teraz znówu do wiezień z niewiadomych cale przyczyn.

Sum-

Summy, które Rząd nasz ma wypłacić Potencyom neutralnym, za zabrane okręty i ładunki, wynoszą ieszcze do 80. millionów.

Dowiadujemy się z Indyi zachodnich, że tam z taką niecierpliwością wyglądaną flotty Admirala *Christian*, iż wysłano przeciw niej małą Eskadrę, która ją spiesźnie eskortować miała do różnych wysp. Jak się teraz dowiedzą nieprzyjaciele o fatalnych przypadkach tej flotty, i że musiała powrócić do portów, z których ją wyprawiano, zechcą podobno użyć tego momentu na swoją korzyść.

(z Dodatkiem.)